

Küsen Küsene

— hanife duman · 13 Kasım 2013

anam bu günlerde bana küsen küsene bir kaç gündür de uyku kardeşim bana küsmüş neymiş efendim benim depresyonla aram çok iyiymiş kıskançlık yapıyor anam bi tirip bi tiripler de küsmüş gelmiyor bana artık bir hafta oldu neredeyse dedim benim herkesle aram iyidir sinir stres kardeşler hiç küsmüyor oysaki hep bendedirler onlarla da aram süper onlar niye küsmüyor da uykum küsüyor anam ne kadarda nazlısın ya evet neredeyse yıllardır depresyonla arkadaşız çok seviyor beni biliyorum hiç terketmeyen tek dostum o sağolsun hiç bırakmadı beni sağolsun herkes bıraktı bir tek o bırakmadı beni çok sadık çok seviyor beni emınım iştahım küs bana gelene gidene hiç bakmıyor hiç miğdem de iştahıma küs beni üzdüğü için gözlerim kankası gözyaşına küs her gelene yol verdiği için kalbim yüreğime küs düşünmeden sevdiği için anam hepsi benim için savaşıyor seviyorlar anladım ki bu sabaha karşı beş dakika uğramış uykum oda ezanlar okunurken uyanık şeytanla arkadaş olmuş benden ayrılalı ben görmedim geldiğini ama depresyon hemen uyandırdı o geldi dedi kıskanıyorlar beni birbirlerinden napcan sadık dostlarım onlar benim onlar beni sevdi yıllarca ben onları ayrılmaz bir kanka olduk birbirimizi bildik bileli